

Nocturnă

Bragagiu

În nopțile cu Lună plină
Fără de legi obligatorii
Vreau visele ca să-mi devină
O țesătură de istorii.

Și nu că-mi aiurește cheful
Ori mintea trage înspre boală -
Din hat de beznă-mi strâng gherghetul
Să-mi fie cadru în urzeală.

O liniștire îmi dictează
Cu frazele preaînțelepte
Cum la o rază altă rază
S-adaug iar cu buchii drepte.

Aidoma tainei aztece
Stelele freamătă din gene
Când timpul numai trece rece
Trist ca cimpoaie scoțiene.

Eu strâng cuvinte pentru mâine
Uimit că-s încă-n vremi de-aceste
Voroave blânde și bătrâne,
Dar vii și proaspete-n poveste.

Crezând în ele cu blândețe
Că, prețuindu-le cu-ardoare,
M-or învăța o frumusețe
Cum s-o descopăr ca valoare.

Ca-n veacul sufletelor chele
Cu lărmă formată-n minte
Să pot iar a citi cu stele
Ce-or fi lumină în cuvinte.

Pentru-a purta un basm în mână
Cu demnitate-mpărătească
Ca peste zile să-mi rămână
Și inimi alte să-l cunoască.

Iar noaptea asta plină-n Lună
Țesută-ntreagă-n amintire
Să-mi tot repete cum s-adună

POEZII ONLINE

Frumosul pentru fericire.
Victor Bragagiu